

Erasmus+ szakmai gyakorlat záróbeszámoló

Miért pont Athént választottam? A válasz egyszerű. Több céghez is beadtam a jelentkezésemet, és ahol most vagyok, onnan kaptam a legjobb ajánlatot, így ezt választottam.

Rengeteg izgulás és bizonytalanság után, szeptember elején aláírták az én általam kért papírokat a szakmai gyakorlat teljesítéséhez, és megküldték a repülőjegyemet is. Ekkor még nagyon féltem, hogy pontosan milyen is lesz ez az egész, hiszen kicsit úgy éreztem, hogy egy bőrönddel és egy repülőjeggyel indulok el a nagyvilágba. Ennek ellenére bíztam benne, hogy majd mikor megérkezem, tényleg minden úgy lesz, ahogy azt az egyeztetések során megbeszéltük. Szerencsémre a munkaadóim abszolút korrektek voltak, és ahogy ígérték, a repülőtéren várt egy sofőr, aki elvitt a hotelbe. Ugyanis ez egy nagy előnye volt a cégnek, hogy az első napokban lakhatást biztosítottak számomra. Így két hétig egy hotel szobában laktam, és ez idő alatt nagy erővel kerestem a jövőbeli otthonomat, de ez nehezebbnek bizonyult, mint hittem. Találni egy szobát Athén belvárosától nem túl messze, biztonságos környéken, megfelelő ár-érték arányban, azonban mindössze 2 és fél hónapra, néha reményt vesztettem. De végül ezt az akadályt is leküzdöttem, és hosszas keresgélés során megtaláltam a számomra legmegfelelőbbet. Az eleje kifejezetten izgalmakkal teli időszak volt, hiszen nem túl sok információ volt még ekkor sem arról, hogy pontosan hogyan és miként fogok elkezdni dolgozni. Csupán annyit tudtam, hogy 2 hetes tréninggel kezdek a tényleges munkába állásom előtt.

Kedden kezdődött a tréningem, de hétfőn még mindig semmi hír nem volt, hogy milyen formában fog ez lezajlani. Azt már korábban elmondták, hogy a munka online lesz, de csak ekkor realizáltam, hogy 100-ban Home Office-ban fogok dolgozni. Az is meglepetés volt, hogy még a tréning első napjára sem kellett bemenni az irodába. Így teljesen egyedül nekifogtam összeszerelni a gépemet a hotelszobában. Kettő monitort kaptam, billentyűzetet, fejhallgatót, egeret és minden szükséges kábelt, ami egy számítógép összeszereléséhez nélkülözhetetlen.

Egy kész kis irodát rendeztem be abban a cseppnyi hotelszobában. Minden szükséges információt megkaptam emailben és a leírások alapján önállóan kellett ezeket elvégezni. Természetesen biztosítottak a háttérben segítséget, ha esetleg elakadtam volna. Így vette kezdetét a tréning, amin összesen négyen vettünk részt, újonnan belépő dolgozók. Az oktatónk egy tapasztaltabb ügynök volt, aki végigvezetett bennünket a legfontosabb lépéseken a

munkába állásunk előtt. Számomra ekkor kezdett körvonalazódni, hogy pontosan mit is fogok csinálni az elkövetkezendő 12 hétben.

A tréning során számos új dolgot tanultam, többek között különböző programok kezelését. A Teleperformance-nak számos üzleti partnere közül, én a Kaspersy-hez kerültem.

A Kaspersky egy Cyber Security cég, amely a számítógép és különböző mobil eszközök védelmével foglalkozik.

Az én feladatomban volt, hogy az összes Kaspersky termékkel rendelkező, elsősorban magyar ügyfél problémáira megoldást találjak. Ez kezdetben rendkívül nehéz feladatnak bizonyult, hiszen gyakran úgy éreztem, hogy hogyan tudnék én megoldást találni az ő problémáikra, miközben én is most ismerkedek a programmal. Szerencsére rendkívül logikusan felépített rendszer állt rendelkezésemre. Egy kezdő ügynök, mint én, miután részt vett a tréningen, és sikeresen elvégezte a tesztek nem marad magára. A kezdetekben végig fogták a kezemet.

Úgy érzem, hogy rengeteget fejlődtem mind szakmailag, mind személyesen.

Magabiztosabbnak és bátrabbnak tartom magam. Az egész jelentkezés folyamata, a kiutazás, az itt való helytállás, lakáskeresés, beilleszkedés, új barátok megismerése, a görög kultúrával való együttélés nagy mértékben kimozdított a komfortzónámból. Rengeteg kihívással találtam szembe magamat, amiket sikeresen megugrottam.

Az angol nyelvtudásom is fejlődött, és azáltal, hogy aktívan részt vettem az Erasmusos eseményeken, számos külföldi baráttra tettem szert, így megismertem az ő szokásaikat és kultúrájukat is, nem mellesleg így a kapcsolati rendszeremet nemzetközi barátokkal bővítettem.

Mivel mindent kizárólag egyedül intéztem el, óriásit fejlődött a szervezési készségem, és azt mondhatom, hogy ez az egész fél év a komfortzónám feszegetéséről szólt. Ezzel a szituációval olyan helyzetekbe kényszerítettem saját magamat, ami lehet, hogy elsőre ijesztőnek tűnt, és nem éreztem komfortosan benne magamat, de végül azt eredményezte, hogy sokat tanultam és folyamatosan fedeztem fel a világot magam körül. Köszönhetően ennek a fél évnek, úgy érzem, hogy képes vagyok megállni a helyem, akár külföldön is a saját lábamon.

Ha lehetne egy tanácsom a jelenlegi egyetemistáknak, akkor az biztosan az lenne, hogy használják ki a lehetőséget és menjenek Erasmusra, mert ezzel életre szóló élményeket, emlékeket szerezhetnek. Lássanak világot, ismerjenek meg különböző kultúrákat, népszokásokat, életstílusokat. Hozzanak létre hosszú távú nemzetközi kapcsolatokat, és szerezzenek kellő önbizalmat és barátságot, amivel képesnek érzik magukat új dolgokba belevágni, kimozdulni a komfort zónából.